

Amenah Jaffars tale ved demonstrationen for statsborgerskab

Taler

Amenah Jaffar
Ung uden dansk
statsborgerskab

Dato

10. september 2023

Sted

Christiansborg Slotsplads,
København

Omstændigheder

Amenah er født og opvokset i Danmark og har en midlertidig opholdstilladelse. Som 18-årig fik hun afslag på en permanent opholdstilladelse.

Jeg hedder Amenah og jeg er 20 år gammel. Jeg står her fordi jeg fik afslag på permanent opholdstilladelse, og grunden til mit afslag var fordi min far havde fået permanent opholdstilladelse og havde fået at vide at hans børn under 15 år hører indenunder den opholdstilladelse. Det gjorde vi så ikke. De vurderede så derfor at jeg havde boet ulovligt i Danmark, på trods af at jeg er født her, opvokset her og været den yngste der nogensinde har gået på Roskilde Universitet. Trods de ting, blev jeg stadigvæk ikke set som dansk nok. Man føler sig dansk til man får at vide andet. Og det var dét mit afslag var for mig.

Vi står alle sammen her og fortæller vores historie, og vil accepteres, men burde det ikke være en selvfølge? Når man er født her, er man så automatisk ikke dansk? Jeg har en storebror som bestod sin indfødsretsprøve, og som næsten følte sig skyldig over at være et skridt tættere på sit danske statsborgerskab. Det burde ikke være sådan, det burde ikke være så svært at få det danske pas og at det næsten bliver umuligt. Det burde være lige for alle danskfødte.

Efter jeg fik mit afslag, følte jeg mig demotiveret og droppede ud af sygeplejerskeuddannelsen. Jeg skiftede uddannelse på tværs, indtil jeg indså at jeg ikke ville lade mit afslag stoppe mig. Jeg vil[le] følge mine drømme, og det var at læse en bachelor. For herhjemme har vi brug for bachelorer, kandidater og Ph.d.er. Det er sådan Danmark trives bedst.

Jeg står ikke her med en unik historie desværre, det vil jeg næsten ønske det var. Jeg står her blot ét ansigt af ca. 54.000 unge, hvor nogle ligner mig og nogle af

dem ligner ikke. Nogle af dem har et dansk navn, nogle af dem har et ikke-etnisk navn. Men vi alle har 1 ting til fælles og det er at vi ikke har det rødbede farvet pas og lige demokratiske rettigheder med vores medborgere. At vi bliver stillet I en separat kø i lufthavnen end vores klassekammerater til studieture. Det er ikke fair. Det er overhovedet ikke fair.

Følelsen af at føle sig fremmedgjort af sit eget land, er ikke en følelse jeg kan beskrive ligetil. Den konstante angst om "er det nu sidste dag jeg kommer til at hænge ud med mine tætte, inden der tages en beslutning for om jeg skal hjemsendes til et ukendt land?"

Danmark er et land vi alle elsker og som vi kalder vores hjem. Når I, kære gæster, rejser ud til udlandet, og I skal hjem så er i hjemme Danmark, ikke? Jeg fik at vide, at Danmark er ikke mit hjem og i Irak fortalte [de] mig også "du er ikke født herovre, Danmark er dit hjemland" og der bliver jeg næsten kastet lidt frem og tilbage mellem landene. Så kommer vi tilbage til det der hedder hvornår føler man sig hjemme? Hjemme er der hvor man er født, opvokset, bliver accepteret og hvor man har hele sit liv. Det er hvor man går i skole, hvor man har sine venner og kammerater.

Vi, som står uden dansk statsborgerskab, er jeres kammerater, pædagoger, læger, ingeniører. Vi befinder os overalt men vi vil gerne have I skal være vores stemme for vi har ingen stemme. Tænk på os når I står ved stemmeboksen. Tak for ordet.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale

Relateret

10. september 2023

10. september 2023

10. september 2023

10. september 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/amenah-jaffars-tale-ved-demonstrationen-for-statsborgerskab>